

med. Jeg har ikke Noget imod, at der kan blive Orden i Regnskaberne, men paa den Maade, som Forslaget foreligger her, med alle disse Bøgers Førelse, er det umuligt, at Noget, stor eller lille Kjøbmand paa Landet, kan være tjent dermed.

Justitsministeren (Mellermann):

Det er jo en bekendt Sag, at der fra første Færd af var Spørgsmaal om at vælge mellem de to Systemer, som den første ærede Taler (C. Hage) omtalte: det franske, som er adopteret i Sverige i alt Væsentligt, og saa det, som han betegnede som det tysk-engelske. Man valgte ganske vist, ikke uden et vist Hensyn til paa dette Punkt at opnaa Overensstemmelse eller Lighed med Sverige, det fransk-svenske. Det fik i sin Tid Billigtelse af Sø- og Handelsretten, saaledes som den ærede Taler bemærkede. Efter at Lovforslaget altsaa havde været forelagt i Overensstemmelse hermed, har det været til Behandling i det andet Thing, og det maa da vel erindres, at de Ændringer, Lovforslaget der undergik, var hele Thinget enigt om, ogsaa den Del af Landsthinget, som nærmest repræsenterer Benstre. Jeg veed meget vel, at man fra den store Handels Side har ønsket, at Forpligtelsen til at føre Bøger skulde udstrækkes til Alle, selv de mindre Handlende paa Landet, men det har jeg altid anset for uigennemførligt. Derfor har jeg ikke drøftet mig til at medtage Høtere og den Slags Smaghandlende, saaledes at de ogsaa skulde være underkastede Forpligtelsen til at holde Handelsbøger. Jeg kan imidlertid ikke erkjende Berettigelsen af den Betragtning, at fordi man ikke vil paalægge disse at føre Bøger, man derfor heller ikke skulde paalægge de Andre det i det Omfang, som man i det Hele anser for rigtigt. Den Belpølse i § 2, 2det Stykke, som har til Diemed at gjøre Lovens Bestemmelser lidet byrdefulde for mindre Kjøbmænd, altsaa dem, som dog have en Forpligtelse til at føre Handelsbøger, men som nærmest maa betragtes som mindre Kjøbmænd, og hvorved der navnlig er sigtet til mindre Kjøbmænd paa Landet, er jo kommen ind i Landsthinget og kommen ind som sagt efter Overenskomst mellem begge Sider

af Thinget. Det er jo ingenlunde saaledes, at Forpligtelsen til at føre Handelsbøger ordentlig og Straffebestemmelserne for uordentlig Bogsføring er Noget, der indføres ved denne Lov; det er ikke Tilfældet. Vi have jo allerede Regler derfor, vi have Straffebestemmelser derfor, som i det Hele lyde ligesom de, der foreslaas i denne Lov, kun at Opbevarelsen af Bilagene ikke er nævnt i den nugældende Lovgivning, fordi noget Saadant ikke vel kunde nævnes, før man havde gjort det til en udtrykkelig Forpligtelse. Det er netop den Omstændighed, at Domstolene skulle anvende disse Regler om uordentlig Bogsføring, som har ført til, at man har følt, at man der var inde paa et usikkert og vakkende Gebet, saalænge der ikke fandtes nærmere Bestemmelser i Lovgivningen om, hvilke Bøger der skulde føres, og hvorledes disse i det Hele taget skulde føres. Det er altsaa ikke for at indføre en ny Strafferet i saa Henseende, at denne Lov er foreslaet, men for at undgaa Vilkaarligheder i Anvendelsen af de Regler, vi allerede have og have havt i længere Tid, uden at, saavidt jeg veed, Noget har tænkt paa at ophæve dem. For Resten skal jeg ikke komme nærmere ind paa Enkelthederne, idet jeg skal afholde mig fra at udtale mig, indtil jeg ser, hvorledes det ærede Udvalg stiller sig, og hvilke Ændringer der fra det ærede Udvalgs Side maatte fremkomme.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

N. Nielsen: Jeg tillader mig at foreslaa dette Lovforslag henvist til det Udvalg, som det i Gaar blev besluttet at nedlægge, angaaende Forslag til Lov om Beskyttelse for Varemærker.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.